

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812202136
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7812202136.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu V. Č., narodený XX.X.XXXX, bývajúceho v T., Š. XXX/XXX, zastúpeného: JUDr. Martina Gombosová, advokát, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovaným 1. V. W., N.. XX.X.XXXX a 2. P. W., N.. XX.X.XXXX, obom bývajúcim v T., Š. XXX, zastúpeným JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom, so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, o strpenie výkonu práva podľa § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 8C/34/2012-831 zo dňa 29.11.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 8C/34/2012-831 zo dňa 29.11.2019 uložil žalovaným v 1. a 2. rade (ako spoluvlastníkom pozemku - parcely registra C KN č. 1936/23 o výmere 167 m², zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie T.) povinnosť strpieť vstup žalobcu v rámci výkonu práv podľa § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka na vykonanie opráv, úprav a údržby kanalizačnej prípojky a žumpy (príslušenstva domu v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a jeho manželky P. Č., so súpisným číslom 3438, nachádzajúceho sa na parcele registra CKN č. 1936/6 o výmere 157 m², zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie T.) a to opravou a obnovením časti kanalizačnej prípojky, nachádzajúcej sa na tejto parcele, ako aj prehradením žumpy, nachádzajúcej sa sčasti na tejto parcele odpadovou rúrou a jej následným zasypaním tak, aby kanalizačná prípojka spĺňala podmienky stanovené osobitnými právnymi predpismi, platnými a účinnými v čase vyhlásenia tohto rozsudku. Žalobcovi uložili aj povinnosť oznámiť žalovaným začatie vykonávania prác najmenej 10 dní vopred s tým, že žalobca na vykonanie prác má lehotu 30 dní. Druhým výrokom rozsudku priznal súd žalobcovi právo na náhradu trov konania od žalovaných vo výške 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa po úprave žaloby domáhal vydania súdneho rozhodnutia identicky tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Poukázal na to, že vo veci už rozhodol rozsudkom č.k. 8C/34/2012-570 zo dňa 22.5.2017 tak, že žalobe žalobcu vyhovel, ale v čase vyhlásenia rozsudku bol žalovaným subjekt MM Alfa s.r.o., so sídlom v Košiciach, Dopravná 2, IČO: 45629641, ktorému v minulosti svedčilo vlastnícke právo k predmetnej parcele. Voči tomuto rozsudku bolo podané odvolanie tak žalobcom, ako aj žalovaným a Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací svojím uznesením č.k. 2Co/373/2017-661 zo dňa 8.11.2018 zrušil rozsudok súdu I. inštancie vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Urobil tak z dôvodu, že rozsudok zaväzoval povinnosťou

žalovaného, ktorý vlastníkom parcely KNC 1936/23 katastrálne územie T. už nebol, pričom k zmene vlastníckeho práva došlo pred vyhlásením rozsudku. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie umožniť žalobcovi vykonať procesné návrhy v tejto súvislosti, vziať do úvahy námietky, ktoré vyplývali z podaných odvolaní, oboznámiť sa tiež s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach vo veci neodkladného opatrenia spisovej značky 1Co/280/2018 a vo veci opätovne rozhodnúť.

3. Súd prvej inštancie vec opätovne prejednal, doplnil dokazovanie a vo veci opätovne rozhodol. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v roku 2007 uzatvoril s ďalšími spoluvlastníkmi, ako aj so žalovanými v 1. a 2. rade kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť parcela KNC 1936/23 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 167 m², katastrálne územie T.Ň., ktorá nehnuteľnosť bola zapísaná na LV č. XXXX. V článku V. uvedenej zmluvy sa jej účastníci dohodli na zriadení vecného bremena, spočívajúceho vo vyhradení práva vstupu na parcelu KNC 1936/23 v prospech predávajúcich V. L., P. Č. a žalobcu, pretože na tejto parcele sa nachádza kanalizačný vpust v trvalom užívaní týchto osôb, ktorý je potrebné udržiavať a čistiť a predávajúci sa aj zaviazali dodržiavať všetky svoje zákonné povinnosti práve spojené s užívaním, prevádzkou a údržbou tohto kanalizačného vstupu. Kupujúci boli oboznámení so stavom kanalizačného vstupu a zaviazali sa umožniť predávajúcim vstup na parcelu v prípade potreby bežnej údržby, opravy a čistenia kanalizácie a vecné bremeno bolo zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie T.. Dom žalobcu sa nachádza na parcele KNC 1936/6, kat. územie T.Ž. (súp. č. 3438) a je napojený na kanalizačnú prípojku, ktorá cez pozemok parcela KNC 1936/23 vo vlastníctve žalovaných prechádza. Žalobca bol vyzvaný Východoslovenskou vodárenskou spoločnosťou a.s., závod Rožňava výzvami zo dňa 25.10.2010 a 28.11.2011 na priame pripojenie na verejnú kanalizáciu z dôvodu, že dochádza k vypúšťaniu žumpy do stokovej siete cez revíznú šachtu s poukazom na § 23 ods. 7 zákona č. 442/2002 Z.z.. Na odstránenie nezákonného stavu pritom postačovalo prehradenie žumpy odpadovou rúrou tak, aby došlo k vylúčeniu žumpy z kanalizačného obvodu. V minulosti boli napojené na žumpu kanalizácie viacerých domov, v súčasnosti je napojený už len dom žalobcu. V snahe zabezpečiť vypúšťanie odpadových vôd v súlade so zákonom oznámil žalobca žalovaným, že chce vykonať takéto prehradenie žumpy, čím by sa vylúčila z kanalizačného obvodu. Napriek existencii vecného bremena však žalovaný neumožnil žalobcovi vstup na pozemok a prístup ku kanalizačnému vpustu a žumpe, ale žalovaný v 1. rade sám odkryl a zalial betónom časť kanalizačnej prípojky - odpadovej rúry vedúcej od žumpy k revíznej šachte a tým došlo k znemožneniu odtoku odpadových vôd do verejnej kanalizácie a odpadové vody zostávali stáť v žumpe. Pôvodne sa žalobca svojou žalobou domáhal uvedenia časti kanalizačnej prípojky do pôvodného stavu a domáhal sa umožnenia vstupu na pozemok v rámci výkonu práva vecného bremena. Žalovaný 1. rade odmietol obnovenie časti kanalizácie, ktorú poškodil a odmietol žalobcovi vykonávať právo vyplývajúce z uvedeného vecného bremena. V konaní Okresného súdu Rožňava č.k. 10C/11/2012 podal žalobca návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti V. W. na vlastné náklady navrátiť do pôvodného stavu kanalizačný vstup pred dňom 20.11.2011, avšak tento návrh bol právoplatne uznesením súdu zamietnutý.

4. Po zrušení v poradí I. rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej odvolacím súdom na návrh žalobcu došlo k pripusteniu zmeny strán sporu na strane žalovaných uznesením Okresného súdu 8C/34/2012-704 zo dňa 30.1.2019 z dôvodu, že pôvodní žalovaní sa opätovne stali vlastníkmi parcely KN C 1936/23, pôvodne zapísanej na LV č. XXXX, v súčasnosti na LV č. XXXX, kat. územie T..

5. Žalobca v konaní zdôraznil, že na odstránenie nezákonného stavu pri odvádzaní odpadovej vody postačovalo prehradenie žumpy odpadovou rúrou, čím by vznikla súvislá kanalizačná prípojka s vylúčením žumpy a uviedol, že bol ochotný v minulosti vec riešiť aj tak, že by došlo k zmene trasy kanalizačnej prípojky po tom, ako by došlo k zrušeniu vecného bremena za primeranú náhradu, za ktorú by si žalobca mohol vybudovať novú kanalizačnú prípojku. Žalobca argumentoval stanoviskom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 15.5.2015 v súvislosti s preverovaním ukončenia trestného stíhania pôvodne žalovanému, ale aj vyjadreniami Mesta Rožňava - odboru výstavby ako reakciu na ohlásenie stavebných úprav a udržiavacích prác zo dňa 20.4.2015. Kanalizačná prípojka od rodinného domu žalobcu do žumpy a následne ďalej do revíznej šachty tvorila súvislý úsek slúžiaci na odvádzanie odpadových vôd do doby, kým ju žalovaný v 1. rade nepoškodil, pričom všetko to tvorilo príslušenstvo nehnuteľnosti, a to rodinného domu súp. č. 3438, vo vlastníctve žalobcu a jeho manželky. Len na námietku žalovaného v 1. rade žalobca pristúpil k ohláseniu stavebných úprav a udržiavacích prác, avšak z odpovede stavebného úradu je zrejmé, že na tieto práce sa ohlásenie nevyžaduje a nie je možné podľa žalobcu použiť ani judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 59/1992, na ktorý

poukazoval žalovaný, pretože v prejednávanej veci už existovala kanalizačná prípojka, ktorú žalovaný zničil a ktorú chce žalobca opraviť.

6. Žalovaní v 1. a 2. rade nesúhlasili so žalobou a navrhli ju zamietnuť, pretože žalobca nepreukázal vlastníctvo žumpy, ani to, že na parcele č. 1936/23 sa nachádza kanalizačná prípojka a v prípade, že by sa tam v minulosti aj nachádzala, jednalo by sa stavbu zrealizovanú bez príslušného povolenia - čiernu stavbu na cudzom pozemku. Žalovaný v 1. rade z toho dôvodu požiadal stavebný úrad o nariadenie odstránenia stavby v súlade s § 88 ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. (Stavebný zákon). Tiež argumentovali, že žalobca svoj nárok opiera o ust. § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka, avšak nevlastní a neužíva žiaden pozemok, ktorý by bol susediacim pozemkom s pozemkom žalovaných. Na ich pozemku sa okrem žumpy nenachádza kanalizačná prípojka a jej existencia doposiaľ nebola preukázaná. Svoje vlastnícke právo žalobca ku kanalizačnej prípojke odvodzoval len od vlastníctva žumpy, ktorá v minulosti slúžila na odkanalizovanie viacerých stavieb a bola spoluvlastníctvom vlastníkom týchto stavieb. Akýkoľvek spor súvisiaci s údržbou a užívaním tejto žumpy by bol spoluvlastníckym sporom a nie sporom podľa § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podmienkou vstupu na susediaci pozemok podľa žalovaného je skutočnosť, že si to vyžaduje údržba stavieb, avšak žalobca svojím nárokom požaduje možnosť vykonať údržbu iba údajne existujúcej kanalizačnej prípojky a žumpy, nechce zachovať pôvodný stav, ale dosiahnuť nový stav, odlišný od pôvodného, kedy žumpa nebude súčasťou stavby, ale namiesto nej sa dostavia nová časť odpadovej rúry, ktorá tam doposiaľ nebola. Ak by totiž aj bolo preukázané, že na pozemku žalovaných sa nachádza kanalizačná prípojka žalobcu, išlo by o neoprávnenú stavbu, a nie je možné vyhovieť žalobe. Ak sa niekto domáha umožnenia vstupu na susediaci pozemok za účelom údržby vlastnej stavby, nie je to možné, ak už samotná stavba obmedzuje vlastnícke práva suseda. Okrem toho požadovaný vstup na pozemok žalovaných nemá atribút nevyhnutnosti nakoľko žalobca môže uvádzať odpadovú vodu zo stavby iným spôsobom a žaloba nevymedzuje nevyhnutnú dobu ani mieru vstupu na pozemok. Žalovaní navrhli riešenie veci vybudovaním novej kanalizačnej prípojky, ktorá by bola vedená cez pozemok vo vlastníctve žalobcu parcela č. 1936/13 a napojená by bola na parcelu 1936/12, ktorá je v spoluvlastníctve vlastníkov pridaných stavieb a slúži ako spoločná cesta v telese, v ktorej sú umiestnené inžinierske siete.

7. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výpoveďami sporových strán a bezprávne posúdil podľa ustanovenia § 127 ods. 3, podľa § 151 n ods. 1,2 Občianskeho zákonníka a napokon dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, preto jej vyhovel.

8. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy žalobcu a jeho manželky ako kupujúcich a podniku Lesy, š. p. Košice ako predávajúceho č. 8/42/1998, ktorej vklad bol povolený 30.4.1999, vnútorná kanalizácia kupovaného rodinného domu bola pripojená na verejnú kanalizáciu a preto podľa § 2 a ods. 3 vyhlášky č. 154/1978 Z. b. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, ktorá bola účinná do 31.10.2002 možno konštatovať, že sa jednalo o kanalizačnú prípojku nakoľko sa touto odvádzali odpadové vody z miesta vyústenia vnútornej kanalizácie až po zaústenie do stokovej siete verejnej kanalizácie, aj keď kanalizačná prípojka prechádzala od rodinného domu žalobcu do žumpy a pokračovala zo žumpy po revíziu šachtu. Žalobca nadobudol okrem rodinného domu súpisné číslo 3438 aj kanalizačnú prípojku do spoluvlastníctva, nakoľko sporná žumpa slúžila na odvádzanie odpadových vôd z vnútornej kanalizácie viacerým nehnuteľnostiam. Súd teda mal preukázané, že žalobca je so svojou manželkou vlastníkom rodinného domu súpisné číslo 3438 aj jeho príslušenstva - kanalizačnej prípojky, ktorou sa odvádzajú odpadové vody z miesta vyústenia vnútorných kanalizačných rozvodov do verejnej kanalizácie. Samotná žumpa, napojená na kanalizačné rozvody, ostala súčasťou hlavnej veci aj keď bola v podielovom spoluvlastníctve viacerých spoluvlastníkov a to všetkých, ktorí odvádzali do nej odpadovú vodu. Ani zmenou vlastníckeho práva k spornému pozemku nedošlo k zániku vlastníckeho práva ku kanalizačnej prípojke ako aj k samotnej žumpe a teda vlastnícke právo nemohlo prejsť na nadobúdateľov pozemku žalovaných v prvom a druhom rade. Svedčí o tom aj prevod sporného pozemku na firmu MM Alfa s.r.o., kde kataster nepovolil vklad žumpy nakoľko nebolo preukázané žalovanými v prvom a druhom rade, ktorí pozemok prevádzali, vlastnícke právo k nej. O vlastníctve žalobcu k žumpe svedčí aj dohoda o zriadení vecného bremena vyplývajúce z kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom, jeho manželkou, Q. W., D. W., V. L., ktorí ako predávajúci odpredávali parcelu KNC 1936/23 kupujúcim V. W. P. P. W..

9. V ďalšom súd prvej inštancie uviedol, že právo na ochranu zásahov vlastníckeho práva môžu uplatniť buď všetci spoluvlastníci spoločne alebo každý spoluvlastník samostatne bez ohľadu na veľkosť

spoluvlastníckeho podielu, a preto aj za predpokladu, že žalobcovi by svedčil len spoluvlastnícky podiel k žumpe a kanalizačnej prípojke, žalobca sa môže aj sám domáhať ochrany vlastníckeho práva. Žalovaný tým, že vykonal zásahy do jestvujúcej kanalizačnej prípojky, ktorou sa už od roku 1955 (podľa tvrdení žalobcu) odvádzali odpadové vody, uskutočnili útočnú svojpomoc, ktorá nie je dovolená. Žalobca totižto odvádzal odpadové vody kanalizačnou prípojkou, ktorá ústila do žumpy a následne kanalizačná rúra pokračovala do revíznej šachty a tento spôsob odvádzania odpadových vôd bol namietaný vodárenskou spoločnosťou ako nesúladný so zákonom. Žalovaný v 1. rade zasiahol do celého systému, znefunkčnil kanalizačnú prípojkou a žumpu, ktorou žalobca odvádzal odpadové vody a to možno jednoznačne kvalifikovať ako útočnú a neoprávnenú svojpomoc.

10. K námietkam žalovaných prednesených v konaní súd prvej inštancie uviedol, že aj keď rodinný dom žalobcu sa nachádza na parcele 1936/6 bezprostredne nesusediacou so sporným pozemkom KNC č. 1936/23, žalobca má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby podľa § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Aj keď je aktívna legitímácia určená osobou suseda stavby alebo pozemku, právny poriadok pojem sused nedefinuje, ale z hľadiska poskytnutia ochrany tretím osobám je potrebné tento pojem vysvetľovať extenzívne. Súd susedom teda nie je len bezprostredný sused, ktorý má s vlastníkom spoločnú hranicu pozemku, ale aj ten koho stavba alebo pozemok sú výkonom vlastníckeho práva ohrozené. Navyiac, žalobca je spoluvlastníkom spolu so žalovanými v prvom a druhom rade a ďalšími spoluvlastníkmi parcely č. 1936/12, ktorá bezprostredne susedí so spornou parcelou č. 1936/23.

11. Ak žalovaní namietali, že žalobca nechce vykonať údržbu kanalizačnej prípojky, ale chce vybudovať novú, keďže na pozemku žalovaných sa nenachádza žiadna kanalizačná prípojka, súd k tomu uviedol, že bolo jednoznačne preukázané, že na pozemku žalovaných sa nachádza objekt žumpy, do ktorej je zaústené kanalizačné potrubie smerujúce od rodinného domu žalobcu. Z fotodokumentácie bolo preukázané, že zo žumpy pokračovala kanalizačná rúra cez pozemok žalovaných v prvom a druhom rade a smerovala do revíznej šachty napojenej na verejnú kanalizáciu, ktorou sa odvádzala odpadová voda zhromaždená v žumpe. Svedčia o tom aj výzvy vodárenskej spoločnosti, aby bol odstránený protiprávny stav, ktorý sa žalobca aj snažil napraviť a za tým účelom sa domáhal vstupu na pozemok žalovaných. Vyplýva teda z toho, že žalobca sa domáha len opravy pôvodného kanalizačného potrubia spojeného so žumpou tak, že by žumpu vylúčil z kanalizačného odvodu, čo súd nepovažuje za vybudovanie novej kanalizácie, ale len za úpravu existujúcej veci, ktorá by spĺňala náležitosti zákona č. 442/2002 Z. z.

12. Pokiaľ namietali žalovaní právomoc súdu vo veci rozhodovať, pretože podľa nich mal by konať stavebný úrad, považoval súd prvej inštancie tieto námietky za nedôvodné, pretože nevyhnutnosť vstupu na ich pozemok je namieste iba vtedy, ak údržbu alebo obhospodarovanie nie je možné uskutočniť inak. V prejednávanej veci žalobca nemá možnosť inak vykonať opravu existujúcej kanalizácie a vylúčenie žumpy z kanalizačného obvodu len vstupom na pozemok za účelom vykonania potrebných prác, navyiac za situácie, že samotný žalovaný v 1. rade vykonal zásahy na potrubí a žumpe, ktoré spôsobili nefunkčnosť odvádzania odpadových vôd a to útočnou svojpomocou. Časové ohraničenie vstupu na pozemok je limitované nevyhnutnou dobou počas, ktorej je možné zrealizovať činnosti, pre ktoré sa vstup povoľuje. Nevyhnutnosť tejto doby je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska a preto nie je rozhodujúce subjektívne časové možnosti toho, kto sa vstupu domáha. Podľa názoru súdu tým, že dôjde k spojeniu dvoch kanalizačných rúr ich vyvločkovaním plastovou odpadovou rúrou s vylúčením žumpy nedôjde k zmene veci, ale len k jej úprave tak, aby spĺňala požiadavky na odvádzanie odpadových vôd v súlade so zákonom č. 442/2002 Z. z. o čom svedčí aj vyjadrenie mesta Rožňava na ohlásenie stavebných úprav.

13. Súd nevidel ani dôvodnú námietku žalovaných, že konanie žalobcu je v príkrom rozpore s dobrými mravmi, pretože boli to práve žalovaní, ktorí boli na počiatku vzniku tohto sporu, keď útočnou svojpomocou znefunkčnili kanalizačnú prípojkou žalobcu. Skutočnosť, že žalobca neuzavrel mimosúdnu dohodu o zmene trasy kanalizácie pri posúdení všetkých okolností sporu, nemá znaky konania, ktoré by boli v rozpore s dobrými mravmi. Samotný súd poskytol dostatočný priestor stranám sporu, vyvinul maximálne úsilie na to, aby bol spor urovnaný tak, aby v budúcnosti nedochádzalo k vzniku nových sporov ohľadne kanalizácie, avšak pre rozdielne postoje strán sporu mimosúdnu dohodu neuzavreli a preto sa súd musel zaoberať v merite žalobným návrhom. To, že žalobca sa rozhodol uviesť do pôvodného stavu spôsob odvádzania odpadových vôd, avšak v súlade s právnou úpravou a neprijal

inú alternatívu, nie je konanie v rozpore s dobrými mravmi, najmä ak žalovaní svojou činnosťou sami uskutočnili zásah do práv žalobcu.

14. S poukazom na existenciu vecného bremena, legálneho upraveného v § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ale aj zmluvného vecného bremena, žalobca má jednoznačne právo vstupu na pozemok žalovaných na účel, pre ktorý bolo vecné bremeno zriadené.

15. Súd prvej inštancie sa oboznámil aj s uznesením Krajského súdu v Košiciach 1Co/280/2018 zo dňa 28.8.2018, ktorý rozhodoval ako odvolací súd o odvolaní voči uzneseniu Okresného súdu Rožňava č. k. 4C/16/2017-113 zo dňa 7.3.2018, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. V bode 12 tohto odôvodnenia tohto uznesenia bolo vytýkané žalobcovi, že musí aspoň osvedčiť vlastnícke právo k rodinnému domu a iba tak je možné posúdiť, či kanalizačná prípojka je príslušenstvom veci hlavnej. V prejednávanej veci žalobca preukázal, že je vlastníkom rodinného domu č. k. 3438, nachádzajúceho sa na parcele č. 1936/6 a to listom vlastníctva č. XXXX katastrálne územie T., ako aj kúpnu zmluvou uzavretou medzi žalobcom a jeho manželkou a Lesmi SR, š. p., kde predmetom kúpy boli okrem rodinného domu aj spoločná vodovodná a kanalizačná prípojka. Súd prvej inštancie teda na rozdiel od záverov rozhodnutia odvolacieho súdu vyjadrených v konaní 1Co/280/2018, ktorý rozhodoval len o neodkladnom opatrení a preto nevykonával potrebné dokazovanie, dospel k záveru, že žalobca preukázal, že kanalizačná prípojka vedúca k rodinnému domu smerom k žumpke, aj keď prechádza piatimi parcelami, je príslušenstvom k rodinnému domu vo vlastníctve žalobcu. Svedčia o tom listinné dôkazy, ale aj mnohoročné faktické užívanie uvedenej kanalizačnej prípojky a najmä skutočnosť, že ohľadne tejto kanalizačnej prípojky bolo zriadené aj zmluvné vecné bremeno. Bez akýchkoľvek pochybností vzal súd za preukázané, že vlastníctvo ku kanalizačnej prípojke nikdy nebolo sporné a túto otázku len nastolil len žalovaný v 1. rade v rámci svojej obrany, ktorá však bola vyvrátená dôkazmi. Čo sa týka odôvodnenia a rozhodnutia 1Co/280/2018 Krajského súdu v Košiciach v odseku 14, kde je konštatované, že obnovenie pôvodného stavu a technické riešenie na prepojenie potrubia mimo objektu žumpy navrhované žalobcom nemožno považovať za údržbu, respektíve obhospodarovanie stavby, ktoré by mali žalovaní v zmysle § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka strpieť, tak tento záver bol stanovený bez toho, aby v rámci konania o neodkladnom opatrení bolo vykonané potrebné dokazovanie a uvedený súd nemal pravdepodobne ani k dispozícii listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise sp. zn. 8C/34/2012.

16. Je zřejmé, že vylúčenie žumpy z kanalizačného obvodu je možné realizovať vložení rúry do jestvujúceho kanalizačného potrubia, čo vyplýva aj zo správy vodárenskej spoločnosti. Na uvedené práce nie je potrebné stavebné povolenie, čo zase vyplýva z oznámenia stavebného úradu. Práve činnosťou žalovaného došlo k znefunkčneniu existujúcej kanalizačnej prípojky, ktorá dovtedy bola funkčná, avšak nespĺňala náležitosti zákona č. 442/2002 Z. z.. Uvedený nedostatok bolo možné odstrániť jednoduchým vylúčením žumpy, čo možno hodnotiť ako údržbu respektíve opravu kanalizačného potrubia. Tým, že žalovaný v 1. rade upchal betónom kanalizačné potrubie smerujúce od žumpy ku revíznej šachte, sám vytvoril stav, že rozsah prác musí byť väčší. Súd preto poskytol žalobcovi súdnu ochranu na to, aby mohol v súlade s platnými predpismi sfunkčňovať kanalizačné potrubie.

17. Po vyhovení žalobe žalobcovi súd mu povolil vstup na pozemok žalovaných na dobu nevyhnutnú 30 dní, čo považoval za dostatočne dlhé časové obdobie na realizáciu prác, ktoré sú vo výroku rozsudku popísané a zároveň žalobcovi uložil povinnosť oznámiť aspoň 10 dní pred začatím vykonávania prác ich realizáciu žalovaným. Na záver uviedol, že vstupom žalobcu na pozemok žalovaných a realizovaním povolených prác nie sú dotknuté práva žalovaných ako vlastníkov pozemku na náhradu prípadnej škody tak, ako to upravuje ustanovenie § 127 ods. 3 posledná veta Občianskeho zákonníka.

18. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (CSP), s tým, že žalobca mal v spore v plnom rozsahu úspech čo sa týka uplatneného nároku, preto mu bolo priznané právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

19. V zákonnej lehote proti rozsudku podali odvolanie žalovaní z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Odvolací dôvod podľa písm. b/ § 365 ods. 1 CSP argumentovali tým, že súd náležite neodôvodnil svoje rozhodnutie, najmä ho neodôvodnil z toho uhla pohľadu, prečo žalobu žalobcu nepovažoval za šikanóznú a ním uplatnený nárok za uplatnený v rozpore s dobrými mravmi a tieto námietky boli ťažiskovými z hľadiska obrany žalovaných. Platí to o to viac, že samotný

súd ustálil, že žalobca mal možnosť realizácie svojej kanalizácie bez zásahu do vlastníckeho práva žalovaných a žalovaní poskytli aj potrebnú súčinnosť, keď zabezpečili všetky potrebné dokumenty, vrátane projektu, vyjadrenia Východoslovenskej vodárskej spoločnosti a.s., tlačiva na ohlásenie drobnej stavby a podobne. Navyše žalobca odkanalizovanie svojho domu mal riešené aj iným spôsobom, o čom svedčí to, že do dnešného dňa ani na opakované výzvy a otázky nedokázal vysvetliť, kde odvádzajú svoj odpad, hoci v dome býva aj so svojou manželkou. Okrem toho žalovaný v 1. rade uviedol, že konal na podnet žalobcu, ktorý ho dokonca pred svedkom vyzval, aby predmetnú kanalizačnú prípojku zasypal. Výzvu s rovnakým obsahom žalovaní obdržali aj od Východoslovenskej vodárskej spoločnosti, avšak žalobca nemal záujem, aby sa vec vysporiadala tak, že ani do budúcnosti by medzi sporovými stranami nezhody nevznikli. Tieto skutočnosti paradoxne konštatuje aj súd vo svojom odôvodnení, avšak nevyvodil z týchto skutočností správne závery. Pre nedostatok odôvodnenia považujú rozsudok za nepreskúmateľný, nezrozumiteľný, čo spôsobuje porušenie práva žalovaných na spravodlivý proces. Z hľadiska odvolacieho dôvodu v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP tvrdili žalovaní, že súd vykonané dôkazy nevyhodnotil správne a nevyvodil správne skutkové, ani právne závery. Tvrdenia žalobcu sú rozporuplné, nakoľko v predžalobnej výzve navrhoval on sám odstúpenie od práva vecného bremena za primeranú náhradu, ktorú vyčíslil sumou 500 €, za ktorú mienil podľa vlastných slov vybudovať kanalizačnú prípojku na vlastnom pozemku, avšak v súčasnosti už tvrdí, že to nie je možné vykonať z dôvodu nevhodných podmienok. Toto jeho tvrdenie napokon bolo vyvrátené aj projektantkou D.. K., ako aj správou Východoslovenskej vodárskej spoločnosti a.s.. Pokiaľ súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že nepovažuje konanie žalobcu za v rozpore s dobrými mravmi, pretože podľa neho je sám žalobca poškodený, žalovaní podčiarkli, že súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré predchádzali samotnému znefunkčneniu kanalizačnej prípojky. Žalobca bol už v roku 2010 žalovanými vyzvaný, aby sa postaral o plynulý odvod splaškov cez ich pozemok, pretože pri privalových dažďoch vznikali problémy, čo žalobca odmietol, práve s odôvodnením, že uvedený pozemok je vo vlastníctve žalovaných, a preto si majú problém riešiť sami. Napriek výzvam Východoslovenskej vodárskej spoločnosti smerovaným k žalobcovi, aby v súvislosti so svojou kanalizáciou odstránil protiprávny stav, žalobca tak neurobil a pritom v tom čase (rok 2010, 2011) bol pozemok ešte neoplotený, prístupný kedykoľvek a pre kohokoľvek. K úplnému zasypaniu žumpy došlo až v roku 2013 potom, čo žalobca odmietol 3 krát svoje splašky dať vytiahnuť. Aj oploenie pozemku žalovaní realizovali až v roku 2013. Žalobca mal teda dostatok času nielen na opravu, ale aj na celkové vyriešenie, aby mal kanalizáciu v poriadku a súladnú so zákonom. V priebehu konania žalobca predstieral snahu o mimosúdny zmier a žiadal, aby žalovaní dali vypracovať projekt, čo aj urobili a ktorý odsúhlasila aj vodárska spoločnosť bez námietok. Dokonca súhlasili s tým, že sa budú finančne spolupodieľať na realizácii kanalizačnej prípojky a žalobca až následne nelogicky začal tvrdiť, že toto riešenie nie je vhodné a so zmierom nesúhlasil. Žalovaní majú za to, že bez predchádzajúceho zrevidovania súčasného stavu starých existujúcich potrubí, bez projektu a bez vyjadrenia Východoslovenskej vodárskej spoločnosti a.s. nikto nevie s presnosťou povedať, ako bude prebiehať sanácia, či sa počas prác nevyskytnú nejaké technické komplikácie, ako dlho budú práce trvať a koľko to bude stáť. Naďalej trvajú na tom, že k takémuto stavebnému zásahu je potrebné požiadať príslušný stavebný úrad o stanovisko, ale aj Východoslovenskú vodársku spoločnosť - k spôsobu opravy. Na špekulatívne konanie žalobcu poukazuje aj ďalšia skutočnosť a to, že jeho domácnosť, kde býva aj jeho manželka (a navštevujú ich deti) je od kanalizácie odpojená od roku 2013 a plných 6 rokov nemá odvod splaškov z domácnosti. Preukázateľne totiž potvrdil aj vodohospodársky orgán, že má uzavretú zmluvu o odbere pitnej vody a niet pochyb o tom, že pitnú vodu aj odoberá. Súd sa nezaoberal otázkou, ako žalobca nakladá so splaškami zo svojej domácnosti pri bežnej prevádzke, a preto žalovaní sú presvedčení, že naliehavosť problému žalobcu už dávno pominula a svoju nehnuteľnosť by nemohol užívať, a to napriek tomu, že deklaruje užívanie chemickej toalety. Všetky skutočnosti preukazujú, že žalobca má odvod splaškov vyriešený iným spôsobom a tým je predmet sporu irelevantný. Súd prvej inštancie podľa názoru žalovaných pochybil aj pri právnom posúdení veci s tým, že žalobu mal v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovaným právo na náhradu trov konania. Pokiaľ rozhodol inak, je daný i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Súd pochybil aj pri rozhodovaní o trovách konania, lebo pre prípad iného právneho názoru sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa tak, ako to má na mysli ust. § 257 CSP. Pri správnom právnom posúdení veci vo výroku o trovách konania mal súd rozhodnúť práve tak, že žiadnej zo sporových strán nemal priznať právo na náhradu trov konania. Znovu však žalovaní zdôraznili, že súd mal a priori žalobu zamietnuť a priznať im náhradu trov konania. Z uvedených dôvodov navrhli odvolaciemu súdu rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, priznať im náhradu trov konania a ak dospeje odvolací súd k tomu, že žaloba je i napriek uvedeným skutočnostiam dôvodná, navrhli zmeniť výrok o

trovách konania tak, že právo na náhradu trov prvostupňového konania nepriznal žiadnej zo sporových strán a žalovaným priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca s tým, že ho považuje za nedôvodné. Pomerne rozsiahlu časť odvolania žalovaní venovali argumentu, že podľa ich právneho názoru je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ pre nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobca naopak má za to, že napádané rozhodnutie je riadne odôvodnené a súd prvej inštancie zodpovedá za všetky podstatné argumenty oboch sporových strán. V ďalšom vyjadrení poukázal na to, že súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi aktívnu legitímáciu v tomto spore, vyporiadal sa so všetkými námietkami žalovaných, ktoré v spore predniesli a správne uzavrel aj tú skutočnosť, že žalovaní svojimi zásahmi do jestvujúcej kanalizačnej prípojky uskutočnili účinnú svojpomoc, ktorá nie je dovolená. Súd prvej inštancie sa taktiež riadne vysporiadal aj s námietkou žalovaných ohľadne ich tvrdeného rozporu konania žalobcu s dobrými mravmi. Žalobca to, že žalobca neuzavrel mimosúdnu dohodu o zmene trasy kanalizácie pri posúdení všetkých okolností sporu nemá znaky konania, ktoré by boli v rozpore s dobrými mravmi. Za najviac zarážajúci argument zo strany žalovaných žalobca považuje ich tvrdenie, že naliehavosť problému u žalobcu dávno pominula, keďže od roku 2013 mal domácnosť odpojenú od kanalizácie a nehnuteľnosť obýval. Žalobca opakovane v konaní poukazoval na skutočnosť, že v dôsledku práv protiprávneho konania žalovaných je nútený on a jeho manželka žiť ako v stredoveku a prenajímať si chemické WC, na čom sa nič nezmenilo ani doteraz. Vo vzťahu k návrhu žalovaných ohľadne trov konania a domáhania sa použitia ust. § 257 CSP, s týmto návrhom žalobca nestotožnil a poukázal na to, že súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách konania, pretože nie je žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, aby nebolo použité ust. § 255 ods. 1 CSP a vôbec už nie je dôvod na to, aby žalovaným priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. K vyjadreniu žalobcu podali žalovaní písomné stanovisko s tým, že žalobca sa venuje veciam, ktoré v danom štádiu konania v zásade nemajú žiadnu právnu relevanciu a sú nadbytočné. Zásadne opätovne nesúhlasili s názorom žalobcu, že kvôli nim žije ako v stredoveku a takýmito vyhláseniami sa snaží vyvolávať dojem, že konajú proti nemu nezákonne a v rozpore s dobrými mravmi. Mali dobrý úmysel spor vyriešiť a na vlastné náklady vyžiadali vypracovanie potrebných podkladov, predložili projektovú dokumentáciu, dokonca súhlasili so spolufinancovaním samotnej realizácie prípojky a hľadali logické a zjavne prijateľné riešenie nielen pre nich, ale aj pre žalobcu. V ostatnom odkázali na argumenty, ktoré už v konaní, ale aj v odvolaní predniesli.

22. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe podaného odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) bez nariadenia pojednávania. Po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenými osobami, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29. apríla 2021, pričom verejné vyhlásenie bolo v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP riadne oznámené.

23. Odvolatelia použili odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývali z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

24. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli alebo nevyšli za konania najavo a tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo, že by použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie a zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd nezistil taký postup súdu, ktorý by mal za následok porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je precízne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

25. Odvolacie námietky odvolateľov boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku, preto odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

26. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ustanovenia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s podrobnými dôvodmi napadnutého rozsudku, odkazuje na nich a nevidí potrebu ho osobitne dopĺňať. Pre úplnosť však uvádza:

28. Námietka žalovaných, že absentuje nalievavosť žalobcovho problému v súvislosti s odvodom splaškov už pominula, lebo za šesť rokov už iste má problém vyriešený, keď dom užíva so svojou manželkou, neobstojí, keďže nalievavosť nie je nevyhnutným predpokladom riešenia sporu v merite veci, tak je tomu len pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, či nie je tento prípad.

29. Ak aj má žalobca problém odvodu splaškov nejakým spôsobom riešený, žalobca tvrdí, že nevyhovujúco a táto skutočnosť neoslabuje jeho oprávnený nárok na riešenie problému v zmysle zmluvného vecného bremena, ktorého platnosť doposiaľ trvá. Existenciu kanalizačnej prípojky a žumpy bola aj podľa názoru odvolacieho súdu preukázaná a žalobca má teda nárok na opravu a údržbu tak, ako správne rozhodol súd prvej inštancie. Argumenty žalobcu, ako dlho to bude trvať a koľko to bude stáť neobstoja, ide o hypotetické úvahy a súd prvej inštancie určil dobu obmedzení žalovaných, spočívajúcich v umožnení vstupu žalobcu na ich pozemok v súvislosti s potrebnými a vymedzenými prácami. Otázka financovania týchto úprav je zaťažením žalobcu, nie žalovaných. Žalovaní v spore nepreukázali, že pri týchto úpravách je potrebný nejaký súhlas stavebného úradu na rozdiel od žalobcu, ktorý dokladoval stanovisko, že takéto ohlásenie stavebných úprav nie je potrebné.

30. Už vôbec nemožno považovať konanie žalobcu, ktorý sa domáha svojich práv vyplývajúcich z vecného bremena aj § 127 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za konanie v rozpore s dobrými mravmi len preto, že nesúhlasí s riešením, ktoré vyhovuje žalovaným.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP vrátane správneho výroku o trovách konania. Ani odvolací súd nevidí dôvody hodné osobitného zreteľa v preskúmanom prípade, ktoré by odôvodňovali použité ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania. Poukazuje pritom aj na svoje zrušujúce uznesenie, ktorým bol v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie v merite veci zrušený, osobitne na dôvody, ktoré k zrušeniu viedli.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalovaní neboli so svojím odvolaním úspešní, úspešnému žalobcovi preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).